

Slavnost všech svatých

Když o slavnosti všech svatých vstupujeme do našich kostelů, prožíváme zvláštní pocit: na jedné straně se cítíme jako v předsíni nebe, ale na druhé straně se cítíme jakoby na poslední zastávce podzemní dráhy, chtěli bychom dál, ale jaksi to dál není prokopáno, musíme si ještě nějakou dobu počkat.

Dnes oslavujeme nejen známé svaté, kteří jsou v církevním kalendáři, ale i ty, o kterých ví Bůh, a my jejich existenci jen tušíme. Jsou to ti, kteří už odešli na věčnost, pak ti, kteří tu ještě žijí mezi námi, ale také ti, kteří se ještě nestačili narodit a teprve přijdou po nás. Je to obrovská armáda mužů a žen, dětí i starců – ale v nebi tam už stáří neexistuje. Tam trvá věčné mládí, protože Bůh je věčně mladý. Tato slavnost nám ukazuje lidi, kteří byli jako my – a přece s Boží pomocí dosahují plné slávy v nebeském království, protože si vzali k srdci Boží příkaz: „**Buďte svatí, protože já Hospodin, jsem svatý.**“ Svatost je totéž co blaženost. A Pán Ježíš dnes vyslovuje celou řadu blahoslavenství, která prožívá ten, kdo se snaží žít podle jeho příkladu a učení. Říká i dnes nám: „Blahoslavení jste, když jste chudí smýšlením a netoužíte pouze po hmotných dobrech. Blahoslavení jste, když se rmoutíte nad vlastní i cizí zlobou. Blahoslavení, když umíte v pravý čas mluvit a v pravý čas mlčet. Blahoslavení jste, když toužíte po lásce a spravedlnosti, když máte čisté a milosrdné srdce. Blahoslavení jste, když se neděláte důležitými a nepostradatelnými, když raději šíříte kolem sebe lásku, pokoj a porozumění.

I když si uvědomujeme, jak jsme v Božích očích slabí, ubozí a nedokonalí, přesto máme pochopit, že Bůh nás právě a teď, bere takové jací jsme, ale protože On vidí dál než my, volá nás ke křesťanské dokonalosti. A těch lidí, kteří přestože viděli, jak bídne na tom jsou, ale vykročili, těch lidí jsou spousty. František, Augustin,

Ignác, Terezka z Lisieux, apoštol Petr, Pavel, farář arský, atd. Jsou jich obrovské zástupy. Proto se Augustin povzbuzoval, když klesal na mysl při svém úsilí o svatost: **„Mohli jiní, mohly jiné, pročpak ty ne, Augustine?“**

Takže ani my nemáme říkat: **„Já na to nemám.“ Totiž ten, který nás zve k dokonalosti, ten na to má.** Spíše prosme Boha, aby vyplnil prázdnotu naší duše svou milostí. A posilujme vůli a probouzejme odvahu – bojovat proti svým zlovykům, náladovosti, chvilkovosti, pohodlnosti... ve snaze o dokonalost. Uvědomujeme si, že na to ze své podstaty a přirozenosti skutečně nemáme a proto se modlíme: **„Ježíši tichý a pokorný srdcem, učiň moje srdce podle srdce tvého.“** Abychom s Pavlem nakonec mohli říci: **„Všechno mohu v Bohu, který mě posiluje. Boží milostí jsem tím, čím jsem. A jeho milost ve mně nezůstala ležet nadarmo!**“ Je to Bůh, kdo nás uschopňuje, abychom rozmnožili řady svatých. Stačí se položit na hladinu Boží přítomnosti, a ona... nás nese. Dokud se s důvěrou nepoložíme na hladinu, nikdy se nenaučíme plavat. V našem pokroku ve vrůstání do Boha, je tomu stejně.

Naše sklizeň ještě není ukončena. Jsme pšeničná zrna, která se mají rozemlít, aby z nich mohlo být vytvořeno těsto a upečen lahodný chléb. Jsme zrna, která nemají zůstat sama, ale mají zemřít, aby vydala užitek mnohonásobný. Bojíme se to udělat? Ale Bůh nám chce ukázat a dokázat, že lidé, kteří byli vybráni k úctě na oltářích, byli stejnými lidmi jako my – lidé současnosti. Měli stejný mozek, stejné srdce, city vášně. Dokonce nás někde předčili v pohroužení se na čas do kalných vod podsvětí. Potom však přišel zlom. U někoho dříve, u někoho později (Augustin). Vynořily se slzy pokání a přišla upřímná vůle vynahradit všechny způsobené škody (Matouš) a žít výlučně pro Boží království a hledat dobro bližních (Bosco). To je církev putující a očišťující se. Mnohé reformy církve, které byly uskutečněny

zvnějšku, přinesly často rozkol a rozdělení. Jediná reforma, totiž ta, která očišťuje srdce zevnitř a začíná u sebe samého, tato reforma přináší pokoj a štěstí (Terezička, František z Assisi aj.).

Drazí bratři a sestry v Kristu Ježíši. To všechno řečené musím ještě doplnit důležitou poznámkou, která je připisována svatému Augustinovi, někdejšímu velikému hříšníkovi a potom také biskupovi:

„Ten, který tě stvořil bez tebe, tě ale bez tvé spolupráce nezachrání!“

Všichni svatí a světice Boží, **orodujte za nás.**

Dodatek:

V jedné katedrále daleko za horami, byla na prohlídce paní katechetka se svými žáčky z náboženství. Prohlíželi si všechny starodávné obrazy a předměty, ale nejvíce děti upoutaly okenní vitráže vysoko nad jejich hlavami. Bylo na nich ztvárněno mnoho svatých postav. Venku byl nádherný slunečný den a paprsky slunce pronikaly dovnitř do katedrály. Paní katechetka přítom prohlížení dala dětem otázku: „Děti, víte kdo je to svatý?“ A od jedné malé holčičky dostala tuto odpověď: „Svatý je ten, přes kterého prochází světlo.“

A to je můj druhý závěr pro nás pro všechny: **„Budme živými vitrážemi, skrz které prochází Boží světlo.“**
Amen. Aleluja.

Padre Pedro